

Höstdepressioner

Lifelover

Utanför bleser vinden bort de gula löven,
Medans jag ligger på min smutsiga madrass
I ett övergivet och fallfärdigt hus,
Där fönstrena är krossade, och jag fryser se
Om de kalla nätterna, när jag inget tädde har

För att släcka törsten vänder jag mig
Till de ljusbruna pularna i asfalten,
Och min mage är tom sedan flera dagar tillbaka

Jag är den frusne velnaden i trasiga, (f)rostiga kläder,
Som vandrar obemärkt likt en skugga
Genom den isble stämningen
I staden utan ljus

Skjut mig i underarmen med heroin,
Eller slått en kula i mitt huvud,
Och ge mig en snabb flykt härifrån